ЕВРОПЕЙСКА
КОМИСИЯ

Брюксел, 10.1.2020 г.
COM(2020) 4 final

ДОКЛАД НА КОМИСИЯТА ДО ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТА

за прилагането на Регламент (ЕО) № 1007/2009, изменен с Регламент (ЕС) 2015/1775, относно търговията с тюленови продукти

1. Въведение

Режим на ЕС относно тюлените

С Регламент (ЕО) № 1007/2009[1] на Европейския парламент и на Съвета относно търговията с тюленови продукти (наричан по-нататък „Основният регламент“) се забранява пускането на пазара на ЕС на тюленови продукти.

Забраната на търговията се прилага за тюленови продукти, произведени в ЕС, и за вносни тюленови продукти. Основният регламент беше изменен с Регламент (ЕС) 2015/1775[2], за да бъдат отразени резултатите от решенията на Световната търговска организация (СТО) по делото срещу ЕО относно тюленовите продукти[3]. В резултат на това сегашният режим на ЕС относно тюленте предвижда две изключения от забраната:

1) Разрешава се пускането на пазара на тюленови продукти, които са получени от лов, извършван от инуитски или от други коренни общности, при условие че са изпълнени специфичните условия, определени в член 3, параграф 1 от изменения Основен регламент.

   В член 3, параграф 1а от посочения изменен регламент се предвижда също така, че в момента на пускането им на пазара на ЕС тюленовите продукти трябва да се придружават от документ, който удостоверява спазването на условията, позволяващи да бъде приложено изключението за инуитски или другите коренни общности. Сертификатът следва да бъде издаден от орган, признат за тази цел от Европейската комисия, в съответствие с член 3 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/1850 на Комисията[4] (Регламент за изпълнение).

2) С него също така се разрешава вносът на тюленови продукти, когато е епизодичен и се състои само от стоки за лична употреба на пътници или техните семейства (член 3, параграф 2 от изменения Основен регламент).

Задължения за докладване съгласно изменения Регламент (ЕО) № 1007/2009

В член 7 от изменения Основен регламент се посочва, че до 31 декември 2018 г. и на всеки четири години след това държавите членки представят на Комисията доклад за действията, предприети за прилагането на настоящия регламент.

След това Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад за прилагането на регламента в срок от 12 месеца след края на всеки отчетен период. Следователно първият доклад се предава в срок до 31 декември 2019 г.

В горепосочените доклади и в доклада на Комисията следва да се направи оценка на функционирането и ефективността на регламента по отношение на постигането на неговата цел. В докладите следва също така да се оценява въздействието върху социално-икономическото развитие на инуитските или други коренни общности. За по-голяма изчерпателност в докладите се разглежда и въздействието върху популацията на тюленте.

[1] https://eur-lex.europa.eu/legal-content/BG/TXT/?uri=CELEX%3A32009R1007
[2] https://eur-lex.europa.eu/legal-content/BG/TXT/?uri=CELEX:32015R1775
[3] http://trade.ec.europa.eu/wtodispute/show.cfm?id=475&code=2
[4] https://eur-lex.europa.eu/legal-content/BG/TXT/?uri=CELEX%3A32015R1850

2. Контекст

През 1983 г., в отговор на ширещата се загриженост във връзка с ежегодното избиване на определени тюленчета, ЕС прие Директива 83/129/ЕИО на Съвета[5] с цел забрана на вноса в ЕС на продукти от два вида тюленчета — гренландски тюлени („с бяла козина“) и качулати тюлени („със син гръб“). Първоначално тя се прилагаше до 1 октомври 1985 г. С Директива 85/444/ЕИО[6] бе удължен срокът на действие на Директива 83/129/ЕИО до 1 октомври 1989 г. През 1989 г. с Директива 89/370/ЕИО на Съвета[7] беше прието безсрочното удължаване на срока на действие на директивата.

Тюлени се ловуват в рамките на ЕС и извън него и се използват за получаване на продукти като Омега 3 капсули и облекло, съдържащо обработени тюленови гладки и кожухарски кожи. Като се има предвид естеството на тези продукти, които се предлагат с търговска цел на различни пазари, включително на пазара на ЕС, за потребителите е трудно или невъзможно да ги различат от подобни продукти, които не са получени от тюлени.

Гражданите и потребителите изразиха загриженост относно евентуалното наличие на пазара на продукти, получени от животни, убити и одрани по начин, който причинява страдание. В отговор няколко държави членки приеха законодателство, което регулира търговията с тюленови продукти, като забранява вноса и производството на такива продукти, докато в други държави членки не бяха въведени ограничения върху търговията с тези продукти.

Тези различия между националните разпоредби, уреждащи търговията, вноса, производството и пускането на пазара на тюленови продукти, оказаха неблагоприятно въздействие върху функционирането на вътрешния пазар и представляваха пречки пред търговията с такива продукти. Поради това ЕС прие Регламент (ЕО) № 1007/2009 на Европейския парламент и на Съвета[8] (Основния регламент), като взе предвид принципите на субсидиарност и на пропорционалност. С Основния регламент бе въведена забрана за пускане на тюленови продукти на пазара.

В същото време ЕС отчита, че ловът на тюлени е неразделна част от социоикономиката, храненето, културата и идентичността на инуитските и на други коренни общности, като допринася значително за тяхното препитание и развитие, осигурява прехрана и доходи за подкрепа на живота и устойчивия поминък на общността, запазва и продължава нейното традиционно съществуване. ЕС също така отбеляза, че ловът на тюлени, традиционно извършван от инуитските или от други коренни общности, не поражда у обществеността такива опасения от морален характер, каквито поражда ловът на тюлени, извършван предимно с търговска цел. Освен това беше широко признато, че в съответствие с Декларацията на ООН за правата на коренното население от 2007 г. основните, икономическите и социалните интереси на инуитските или на други коренни общности не трябва да бъдат засегнати по неблагоприятен начин.

Поради това в Основния регламент по изключение бе разрешено пускането на пазара на тюленови продукти, получени от лов, традиционно извършван от инуитските или други коренни общности, при условие че надлежно се отчита хуманното отношение към животните и страданието на животните е намалено доколкото е възможно. Изключението бе ограничено до лов, който допринася за препитанието на тези общности.

[5] https://eur-lex.europa.eu/legal-content/BG/TXT/?uri=CELEX:31983L0129
[6] https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX:31985L0444
[7] https://eur-lex.europa.eu/legal-content/BG/TXT/?uri=CELEX:31989L0370
[8] https://eur-lex.europa.eu/legal-content/BG/TXT/?uri=CELEX%3A32009R1007

С Основния регламент бе разрешено също така по изключение пускането на пазара на тюленови продукти, които са получени от лов, извършван единствено с цел устойчиво управление на морските ресурси.

През 2010 г. Канада и Норвегия започнаха процедури за уреждане на спорове в Световната търговска организация по отношение на Основния регламент и неговия първоначален регламент за изпълнение (ЕС) № 737/2010. През 2013 г. СТО стигна до заключението, че като дава възможност за навлизане на пазара на ЕС на някои тюленови продукти чрез изключенията за инуитите и във връзка с управлението на морските ресурси, режимът на ЕС относно тюлените има неблагоприятно въздействие върху възможностите за конкуренция на канадските и норвежките продукти спрямо внасяните гренландски продукти и местните продукти от ЕС. По това време само Гренландия бе подала официално заявление за признаване на удостоверяващ орган.

За да приведе своя режим в съответствие с решенията на СТО, ЕС прие Регламент (ЕС) 2015/1775, който промени режима на ЕС относно тюлените, като бе премахнато изключението във връзка с управлението на морски ресурси.

Премахването на посоченото изключение обаче не засяга правото на държавите членки да продължат да регулират лова, извършван с цел устойчиво управление на морските ресурси. Все пак то не позволява на държавите членки да разрешават пускането на пазара на продуктите, получени от такъв лов, освен ако те биха попаднали в обхвата на изключението за „инуитски или други коренни общности“, което остава в сила. Изменението регламент също така засили съгласуваността с целта на Основния регламент, като изрично добави съображения, свързани с хуманното отношение към животните, като условие за прилагане на изключението.

В член 3, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 1007/2009 се изискваше Комисията да издаде технически насоки[9], съдържащи примерен списък на кодовете по Комбинираната номенклатура, които може да обхващат тюленовите продукти, за да улесни на съответните национални органи изпълнението на правилата.

За да се гарантира еднаквото прилагане на Основния регламент, беше приет Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/1850 на Комисията, в който се уточняват изискванията за вноса на тюленови продукти за лична употреба от пътници или техните семейства. В него се изброяват критериите за признаване на органите, които отговарят за издаването на документи, удостоверяващи спазването на условията за изключението за „инуитски или други коренни общности“. В него също така се посочва ролята на компетентните органи на държавите членки за контрола на удостоверяващите документи и записването на включените в тях данни.

3. Доклади на държавите — членки на ЕС

За настоящата процедура държавите — членки на ЕС, разполагаха със срок до 30 юни 2019 г., за да предоставят своите национални доклади на Комисията чрез попълване на онлайн въпросник. За 28-те държави — членки на ЕС, отчетният период беше от 18 октомври 2015 г. (датата на прилагане на Регламент (ЕС) 2015/1775) до 31 декември 2018 г.

С изключение на четири (Франция, Гърция, Люксембург и Малта) всички държави — членки на ЕС, представиха своя национален доклад. Настоящият доклад се основава на получените данни. Следователно изразът „всички държави членки“ следва да се разбира като „всички без четирите държави членки, които не са предоставили своя доклад“.

а) Компетентен орган

[9] https://eur-lex.europa.eu/legal-content/BG/TXT/?qid=1560955112627&uri=CELEX:52010XC1229(04)

В съответствие с член 6 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/1850 на Комисията всяка държава членка определя един или няколко компетентни органа, които отговарят за проверката, — при поискване от страна на митническите органи — на удостоверяващите документи за внесените тюленови продукти; контрола върху издаването на удостоверяващи документи от признатите органи, установени и действащи в тази държава членка, както и съхраняването на копие от удостоверяващите документи, издадени за тюленови продукти, получени от лов на тюлени в тази държава членка. Държавите членки съобщават на Комисията определените компетентни органи, а Комисията публикува списъка с определените компетентни органи[10] на своя уебсайт[11] и го актуализира редовно. Държавите членки бяха приканени да актуализират своите данни в публикувания списък, ако това е необходимо.

В националното законодателство на държавите членки се определя официално компетентен орган и се дефинира неговата роля: инспекция, проверка на удостоверяващите документи, издадени от признатите органи, сътрудничество с други публични администрации (като министерството на финансите или на земеделието) и митническите органи, включително предоставянето на насоки за граничния контрол. В Португалия вносът на тюленови продукти е обхванат от лицензите, издадени от управителния орган съгласно Конвенцията по международната търговия със застрашени видове (CITES).

В рамките на отговора си на въпросника Дания постави под въпрос необходимостта от член 6, параграф 1, букви б) и в) от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/1850 и от четвъртото копие на удостоверяващия документ в приложението към него, тъй като според нея държавите членки не могат да посочат признати органи. Комисията отговори, че някои държави членки имат жители, които отговарят на определението за „инуити или други коренни общности“ и следователно биха имали право да ловуват тюлени с цел своето препитание и да пускат тюленови продукти на пазара на ЕС. Тези държави членки могат да кандидатстват за официално признаване на един от своите органи за издаване на удостоверяващи документи. В този случай член 6, параграф 1, букви б) и в) биха били от значение, както и четвъртото копие на удостоверяващия документ, което следва да бъде представено на компетентния орган в съответствие с член 6, параграф 1, буква в).

б) Изключение за „инуитски или други коренни общности“

Дания беше единствената държава членка, която докладва, че тюленови продукти са били пуснати на нейния пазар въз основа на условията, определени в изключението за „инуитски или други коренни общности“, предвидено в член 3, параграф 1 от изменения Основен регламент. По време на отчетния период датските митнически служби регистрират внос на тюленови продукти от Гренландия на обща стойност 2 626 128 датски крони и общ обем от 10 502 kg.

Нито една от държавите членки не е потърсена от митническите органи или от други правоприлагащи органи за вземане на решение за мерките, които да бъдат предприети в случай на съмнения относно автентичността или верността на удостоверяващия документ, или за допълнителни съвети. Нито една от тях не е трябвало да откаже пускането на своя пазар на тюленови продукти, обхванати от изключението за „инуитски или други коренни общности“. Само Португалия е изискала веднъж превод на своя национален език на удостоверяващ документ (съгласно член 4 от Регламента за изпълнение). В Хърватия националното законодателство изисква удостоверяващите документи да бъдат преведени на националния език.

в) Лична употреба на пътници или техните семейства

[10] https://ec.europa.eu/environment/biodiversity/animal_welfare/seals/pdf/comp_authorities.pdf
[11] https://ec.europa.eu/environment/biodiversity/animal_welfare/seals/seal_hunting.htm

Четири държави членки (Чешката република, Германия, Полша и Испания) докладваха за случаи, при които митническите органи са уведомили компетентния орган за проблем, свързан с вноса на тюленови продукти за лична употреба на пътници или техните семейства съгласно член 3, параграф 2 от изменения Основен регламент.

г) Пускане на пазара на друга основа

Пускането на тюленови продукти на пазара на ЕС на друга основа, различна от двете гореспоменати изключения, не е разрешено. Само Естония и Португалия бяха уведомени за искане за пускане на тюленови продукти на пазара по причини, различни от изключението за „инуитски или други коренни общности“ или личната употреба на пътници и техните семейства. В Естония са били внесени дъбени кожи от тюлен (1 700 броя през 2016 г.; 1 988 през 2017 г. и 2 418 през 2018 г.) за вътрешна обработка от производител на обувки, който след това реекспортира всички преработени стоки. Португалия отхвърли искане за внос на тюленови продукти за търговия.

д) Санкции

В съответствие с член 6 от Основния регламент от държавите членки се изисква да определят правила за ефективни, пропорционални и възпиращи санкции, приложими при нарушения на разпоредбите на регламента, и да гарантират, че тези правила се прилагат.

Всички държави членки, с изключение на Финландия, са въвели правила относно санкциите, приложими за нарушения на Основния регламент. Финландия е впроцес на изменение на съответното законодателство за включване на такива правила. Тези санкции варират от глоби, конфискация и унищожаване на стоките (във всички държави членки, с изключение на Финландия) до лишаване от свобода (само в някои от тях). Размерът на глобите обикновено е различен в зависимост от това дали престъплението е извършено от физическо лице или от юридическо лице. Таблицата по-долу показва максималния размер на глобите (в евро) в държавите членки, които са съобщили тази информация в своя национален доклад. Таблицата не е изчерпателна, но въпреки това показва значителни разлики в наложените от различните държави членки глоби.

Нито една от държавите членки, предоставили доклад, не наложи такива санкции по време на референтния период, а митническите органи не са конфискували тюленови продукти в нито една от тези държави членки поради несъответствие на тези продукти с регламента.

е) Обработка на данни

Само Хърватия, Финландия, Нидерландия, Португалия и Испания използват електронна система за обмен и записване на данни, съдържащи се в удостоверяващите документи, в съответствие с член 7 от регламента за изпълнение. Нито една държава членка не разполагаше с информация относно защитата на личните данни при обработката на удостоверяващи документи, което попада в обхвата на член 8 от регламента за изпълнение.

ж) Информация чрез етикет с код за бързо реагиране (QR код)

С цел да се гарантира правилното функциониране на изключението за „инуитски или други коренни общности“ и да се подобри информацията за режима на ЕС относно тюлените, признатите органи, посочени в член 3, параграф 4 от изменения р, могат да поставят етикет с QR код върху сертифицираните от тях тюленови продукти. Този QR код е свързан със уебстраница EUROPA[12] , която съдържа съответна информация за режима на тюлените.

Само девет държави членки (Дания, Естония, Финландия, Ирландия, Италия, Латвия, Полша, Португалия и Словения) знаят за съществуването на този код QR и нито една от държавите членки не е била търсена от митническите органи или от други правоприлагащи органи за консултация във връзка с кода QR.

з) Лов на тюлени

По време на отчетния период лов на тюлени е извършван на територията на Дания, Естония, Финландия и Швеция.

В доклада си тези четири държави членки описват накратко целта на лова, условията на неговото провеждане, прилагания метод на убиване, начина, по който е отдадено дължимото внимание на хуманното отношение към животните, както и въздействието на този лов върху популацията от тюлени, екосистемите и човешките дейности. В текста по-долу са представени становищата, изразени в четирите национални доклада.

В Дания тюлените не могат да бъдат ловувани свободно, но може да бъде поискана дерогация за лова на тюлени в радиус от 100 метра от риболовния уред, когато целта е да се избегнат щети по него, и това е изключително извън периодите за размножаване и линеене. От 2018 г. насам се предоставят и дерогации за стрелба по тюлени във водни потоци, което има положително въздействие върху развъдните запаси на популации от риби, подложени на натиск. Стрелбата съгласно дерогацията подлежи на следните условия: извършва се с пушка с одобрен калибър, преминаване на специално изпитване за стрелба с такава пушка и притежание на датско разрешително за лов. В Борнхолм дългомуцунести тюлени може да бъдат отстреляни през цялата година, тъй като в тази зона не съществуват места за размножаване, но е необходимо ловците да следват специален курс за лов на тюлени. В Дания популациите на тюлените се наблюдават с годишно преброяване. Изглежда, че малкият брой на уловените през отчетния период тюлени (78 обикновени тюлена и 1 дългомуцунест тюлен) не е оказал въздействие върху размера на популацията, поведението на тюлените като цяло, морската екосистема или върху възможностите за наблюдение на тюлените.

В Естония тюлените могат да бъдат ловувани за гарантиране на устойчиво управление на морските ресурси и издръжката на ловците и семействата от местните общности на малките острови в Естония, за да се запазят живи тяхното културно наследство и традиции. Ловът на тюлени е строго регламентиран съгласно „Правилата за лова“ и се взема изцяло предвид хуманното отношение към животните. Той може да се извършва само в определени ловни райони по време на ловния сезон (от 15 април до 31 декември) и след полагане на изпит по стрелба. Съществуват специални изисквания за вида използвани оръжия и амуниции, а ловът от плавателни съдове с двигател е забранен. Годишната ловна квота е ограничена до 1 % от

[12] https://ec.europa.eu/environment/biodiversity/animal_welfare/seals/eu_seal_regime.htm

популацията на тюлените, а въздействието върху популацията на тюлените и екосистемите е незначително. През 2015 г. са били ловувани 10 тюлена при квота за лов от 53. През 2016 г. те са 10 при квота от 42, през 2017 г. - 9 при квота от 45, а през 2018 г. - 19 при квота от 37. От 2015 г. насам ловът на дългомуцунести тюлени отново е разрешен в Естония, като се съживява стара традиция, тъй като популацията им се е увеличила през годините. Естония докладва, че този дребномащабен лов е необходим, за да се намалят щетите за рибарството, но той не е разрешен в области, където дългомуцунестите тюлени са защитени.

Във Финландия ловът на тюлени се урежда от националното и съответното законодателство на ЕС чрез устойчиви квоти за лов, ограничен във времето ловен сезон и специфични технически характеристики на оръжията и амуницииите. Ловът на тюлени, основан на лицензии, се извършва на островите с цел устойчиво управление на морските ресурси, но също и за предотвратяване на щети за търговския риболов. През последните години ловът на лед е бил възможен само в северната част на Балтийско море. Много ловци разполагат със специални модерни пушки за лов на тюлени и трябва да положат успешно изпит след преминаване на курс по етика на лова, преди да им бъде разрешено да ловуват. От няколко години Финландската агенция за дивата природа също така провежда обучение на ловци в крайбрежните райони за прилагане на летален метод при умъртвяване. Министерството на земеделието и горите отговаря за определянето — въз основа на най-добрите научни данни, събрани от Института за природни ресурси — на максимален брой дългомуцунести и пръстенчати тюлени, които могат да бъдат обект на устойчиво ловуване. Не се разрешава лов на уязвими популации на тюлени (напр. пръстенчат тюлен във Финския залив). Тъй като има само няколко стотин ловци на тюлени, защото ловът е скъп, а подходящите дни за лов са ограничени, годишно се отстрелват само няколко стотин тюлена. Приблизително оцененото годишно увеличение на популацията на тюлените е по-голямо от броя на уловените тюлени. Тюлените са опортюнистични бозайници. Съществуват доказателства от Финландия и Швеция, че тюлените ядат риба от риболовни уреди, освен ако риболовните уреди не са защитени от тюлени. В действителност само капаните, винтерите (дълги рибарски мрежи с формата на чувал, които се държат отворени от обръчи) или подобни уреди могат да бъдат частично защитени от тюлени така, че в същото време търговският риболов да остане рентабилен. Проучванията показват, че тюлените изяждат голямо количество риба от риболовни уреди, без да оставят следи, поради което е трудно да бъде измерено въздействието на тюлените върху рибните популации. Тюлените изяждат от 3 до 5 килограма риба на ден, което може да застраши видове риба или рибни популации , които са защитени от законодателството на ЕС или националното законодателство. През последните десетилетия любителският и търговският риболов с хрилни мрежи е намалял с 30-40 % във външния архипелаг и дори е напълно спрян в някои зони поради хищничество на тюлените. Ловът на тюлени се извършва предимно в морските зони във външния архипелаг, където взаимодействието с други човешки дейности е незначително. В доклада на Финландия се подчертава, че забраната на търговията с тюленови продукти намалява възможностите за развитие на устойчиви дейности, основани на тюлените, като например туризма. Положителното въздействие на лова в близост до риболовните уреди е само временно, тъй като в рамките на няколко дни или дори часове се появяват нови тюлени. Като цяло ловът на тюлени не може да се счита за единствения начин за смекчаване на проблемите, причинени от тюлените.

В Швеция ловът на тюлени е разрешен и строго регламентиран от шведската Агенция за опазване на околната среда в области, където нарастващата популация на тюлените причинява сериозни щети на риболовните уреди и изяжда улова. Ловните квоти и амуницииите, които се използват, също са строго регламентирани. Съгласно решенията на шведската Агенция за опазване на околната среда използваният метод на убиване трябва да доведе до незабавна смърт, като се избягват ненужни страдания, и ловът на тюлени от лодка изисква от ловеца да е завършил курс към асоциация на ловците в Швеция или Финландия, а лодката да стои на място. В Закона за лова в Швеция също се посочва, че ловът не може да причинява ненужно страдание. В момента в Швеция се извършват проучвания за разработване на оборудване за риболов, което е безопасно за тюлените. Броят на тюлените, уловени в контекста на защита на

риболовния сектор — единствения разрешен вид лов, представлява само много малък дял от популацията на тюлените. Поради това Швеция докладва, че въздействието върху популацията от тюлените и екосистемите е минимално.

и) Цялостна оценка

От държавите членки беше поискано да предоставят цялостна оценка на три аспекта на регламента по отношение на своята територия: неговото функциониране (способност да изпълнява редовната си функция), ефективност (способност за постигане на желания резултат) и въздействие (например, промяна на пазара на тюленови продукти).

Някои държави членки (Белгия, България, Чешката република, Ирландия, Италия, Литва и Словакия) посочиха, че на тяхна територия няма търговия с тюленови продукти и поради това не са в състояние да оценят функционирането, ефективността и въздействието на регламента. Други (Кипър, Германия, Нидерландия, Румъния и Словения) не предоставиха никаква оценка, навярно по същата причина.

Други (Австрия, Хърватия, Дания, Естония, Финландия, Унгария, Латвия, Полша, Португалия, Испания, Швеция и Обединеното кралство) считат, че регламентът е подходящ за целта и до момента не са имали проблем с него. Техните митнически органи са въвели процедури за правилното прилагане на регламента. Дания, Естония, Финландия и Швеция направиха някои конкретни коментари, които са отразени по-долу.

Дания изтъква факта, че ловът на тюлени е от голямо значение в Гренландия и че датското правителство счита, че е необходимо да се насърчава разбирането на лова на тюлени в Гренландия като устойчива законна професия и да бъде увеличен износът на тюленови продукти от Гренландия, включително за ЕС. Дания и Гренландия твърдят, че въпреки че продуктите от тюлени, ловувани от инуитските или други общности, не са обхванати от забраната за внос, забраната е довела до голям спад в продажбите на гренландски тюленови кожи на пазара на ЕС. Дания би искала ЕС да информира по-добре обществеността относно правото на Гренландия да изнася тюленови кожи (при определени условия).

Естония счита, че тюлените, уловени за целите на управлението на морските ресурси, следва да се използват пълноценно и че следва да се разреши дребномащабната продажба от местните общности като занаят, за да се компенсират разходите за лова и да се представят творчеството и традициите на тези общности. По отношение на Естония правната невъзможност да се продават дори малки количества тюленови продукти засяга туризма, развитието на местните общности и запазването на традициите в определени области.

Според Финландия въздействието на регламента е надхвърлило неговата предвидена цел. Забраната е допринесла за настоящото лошо състояние на крайбрежния риболов и значително е понижила стойността на тюлените като вид дивеч. Поради забраната уловените тюлени могат да се използват единствено от ловците, като по този начин се намалява желанието за лов на тюлени в близост до риболовните уреди и тюлените и резигнираните рибари са принудени да съжителстват. Популациите на тюлените нарастват в Балтийско море и се срещат навсякъде по финландското крайбрежие. Финландия докладва, че ловът на тюлени, извършван с цел устойчиво управление на морските ресурси, при пълно зачитане на хуманното отношение към животните и като се използват всички части на уловеното животно, вместо да бъдат разхищавани, не следва да поражда опасения от морален характер у обществеността. Тюлените могат да бъдат убивани бързо, без да им бъде причинено ненужно страдание, като се използват методи, които унищожават сензорните мозъчни функции. За Финландия разглеждането на тюлените като ценен ресурс, чрез допускане на добре структурирана търговия с тюленови продукти, би увеличило чувството за отговорност и ангажимента за устойчиво използване на тези ресурси. Търговията с тюленови продукти никога не е била голям сектор със значителен икономически оборот. В крайбрежните райони търговията обаче има потенциала да допринесе

като източник на доходи и да съхранява културните ценности. Проучване, проведено през 2018 г., показва, че 50 % от финландските граждани имат положително отношение към дребномащабната търговия с тюленови продукти. Според преброяването в Балтийско море общата популация на дългомуцунестите тюлени е 40 000-54 000 индивида, с годишен прираст на популацията от 2 300 до 3 000 тюлена. Между 1 октомври 2018 г. и 31 юли 2019 г. в Балтийско море са уловени 254 дългомуцунести тюлена. Популацията на пръстенчатите тюлени е най-малко 20 000 индивида, с годишно увеличение от 1 000 индивида. Преди дългомуцунестият тюлен заемаше само северните части на Балтийско море, но неговата нарастваща популация в момента се разпространява в цялото Балтийско море, като заразява с паразити запасите от треска в източната част на Балтийско море и по този начин увеличава смъртността на треската. Според Финландия ЕС следва сериозно да разгледа възможността за изменение на Регламента за забрана на търговията с тюленови продукти, за да се намалят значителните отрицателни социално-икономически последици от забраната върху риболова и ловната култура.

Шведските органи и неправителствените организации направиха следните коментари по отношение на въздействието на регламента. Ловът на тюлени винаги е бил част от шведската култура и история и начин за дребномащабния крайбрежен риболов за получаване на допълнителен доход от продажбата на месо, кожа и кости, използвани за инструменти, бижута и оръжия. Поради забраната по-малко хора ловуват тюлени, а увеличаването на популацията на тюлените надхвърля безопасните биологични равнища и причинява паразитни инфекции на рибните запаси, конкуренция за рибата и унищожаване на риболовни уреди. Основна загриженост, изтъкната от Шведската агенция за защита на околната среда , е , че забраната на търговията съгласно настоящия режим относно тюлените предотвратява използването на тюлена като ресурс, както и ефективното управление на нарастващата популация на тюлените, което причинява сериозни щети на улова и оборудването. Швеция е поела ангажимент да осигури благоприятен природозащитен статус на дългомуцунестия тюлен. Според Шведската агенция за управление на морската среда и водите поради това обществеността може да приеме мерките, необходими за прилагане на нужното управление на увеличаващата се популация на тюлени, ако по горепосочените причини отново бъде разрешена търговията с тюленови продукти. Швеция е на мнение, че дългомуцунестите тюлени следва да се оценяват като ресурс, за да се обоснове възстановяването на причинените от тюлени щети, което се отпуска на рибарите съгласно националното законодателство, . Икономическата стойност на ловния туризъм и продажбата на тюленови продукти следва да бъдат анализирани в сравнение с разходите за възстановяване на щетите, причинени от тюлени. Шведският съвет по селско стопанство счита за ръководен принцип, че всички видове, които естествено се срещат в Швеция, следва да бъдат управлявани по дългосрочно устойчив начин, който не оказва отрицателно въздействие върху техния природозащитен статус. С изменения режим на ЕС относно тюлените е незаконно тюлените, уловени за устойчивото управление на морските ресурси, да се използват за търговски цели. По този начин, макар че тюлените се ловят законно в Балтийско море, уловът може да се използва само в собственото домакинство на ловеца или бива изхвърлен в депа за отпадъци, което би могло да се разглежда като неустойчиво от екологична, както и от етична гледна точка. Ето защо Швеция докладва, че следва да се разреши дребномащабната търговия с тюленови продукти. Националният съвет по търговия припомни, че в предишни преговори Швеция е поискала изключение от забраната на търговията с тюленови продукти. Шведските сдружения на рибарите изтъкват факта, че тюлените причиняват все повече щети на сектора на дребномащабния крайбрежен риболов и че ще продължат ловуването им по съображения на управлението на ресурсите в Балтийско море. Те изразяват съжаление, че подобен ценен ресурс се превръща в отпадък, тъй като по-голямата част от улова завършва на сметища, където ловците дори трябва да плащат за изхвърляне на улова си. Според асоциацията на ловците ловът на тюлени е част от културното наследство и начин за опазване на биологичното разнообразие на рибните запаси. Практикуваният понастоящем защитен лов се ръководи от строги правила, но истинският проблем е, че законно уловените тюлени не могат да бъдат използвани или продавани поради забраната на търговията. Според шведската асоциация на ловците защитният лов изисква значителни

инвестиции в знания и оборудване и се превръща в област на дейност за няколко специализирани експерти, чийто интерес към лова намалява, когато са удовлетворени личните им нужди от месо и кожа.

4. Доклади на признатите органи

Съгласно член 3, параграф 1а от изменения Основен регламент тюленовите продукти, които могат да бъдат пуснати на пазара на ЕС съгласно изключението за „инуитските или други коренни общности“, трябва да бъдат придружени от удостоверяващ документ, издаден от орган, който е признат за тази цел от Европейската комисия в съответствие с член 3 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/1850 на Комисията (наричан по-нататък „Регламент за изпълнение“).

Досега Европейската комисия е признала три органа:

- Министерство на риболова, лова и селското стопанство на Гренландия[13]
- Министерство на околната среда на територия Нунавут (Канада)[14]
- Правителство на Северозападните територии на Канада[15]

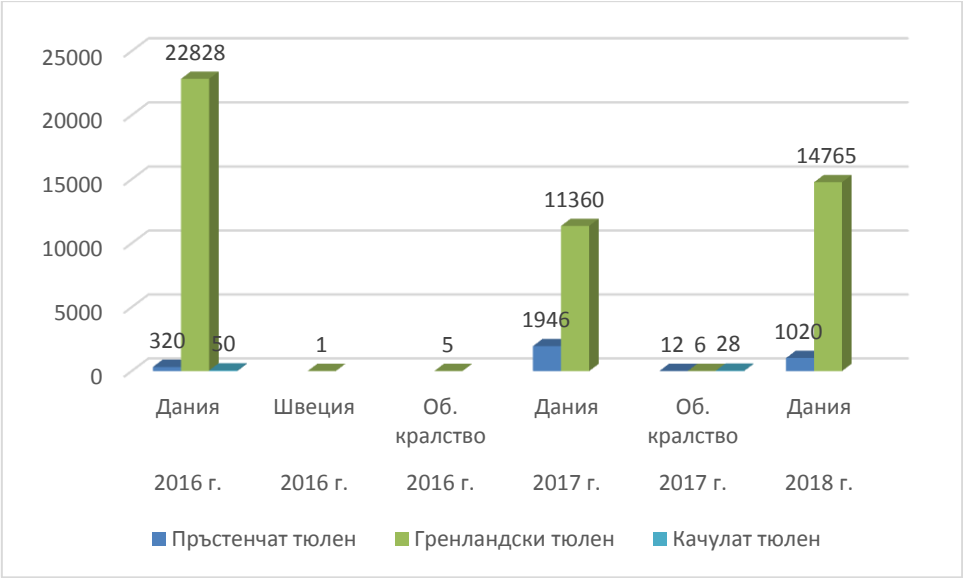
За настоящата процедура на признатите органи беше даден срок до 30 юни 2019 г. за отговор на онлайн въпросник. Отчетният период за Гренландия и Нунавут беше от 26 октомври 2015 г. до 31 декември 2018 г., а за Северозападните територии на Канада — от 14 февруари 2017 г. до 31 декември 2018 г.

а) Удостоверяващи документи

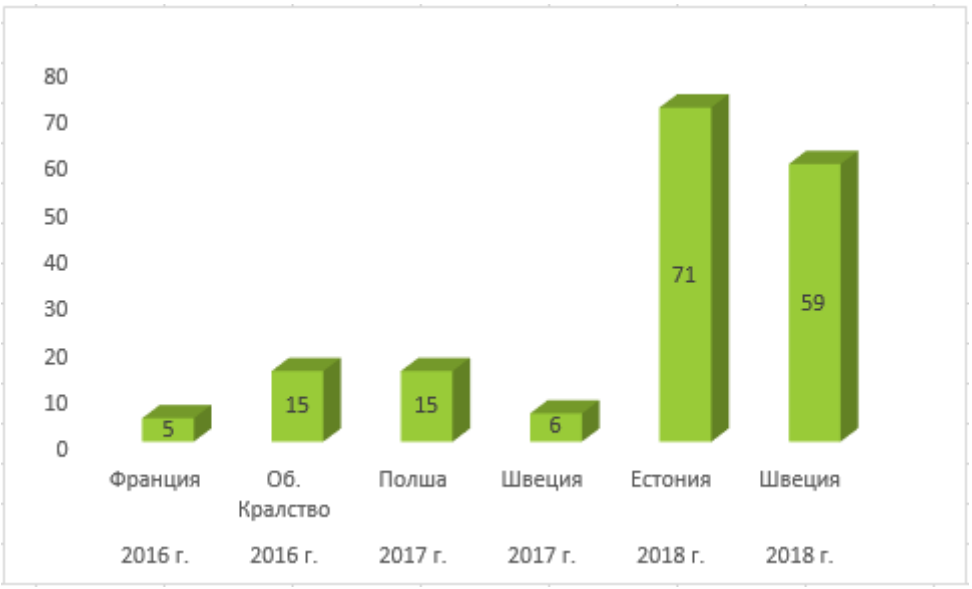
През отчетния период признатите органи на Гренландия и Нунавут са издали значителен брой удостоверяващи документи, които да придружават техните тюленови продукти, така че те да могат да бъдат пуснати на пазара на ЕС. Тези тюленови продукти се състоят от обработени/дъбени тюленови кожи или гладки кожи, от продукти, произведени от технически дъбени тюленови кожи, но също и от аксесоари, направени с използване на тюленови кожи, като ленти за глава, шапки, пантофи, фиби и портмонета.

Министерството на риболова, лова и селското стопанство на Гренландия издаде удостоверяващи документи за придружаване на продукти с произход от пръстенчати, гренландски и качулати тюлени, които са пуснати на пазара на ЕС в Дания, Швеция и Обединеното кралство. Таблицата по-долу показва броя на единиците тюленови продукти от даден вид тюлени, внесени от тези три държави — членки на ЕС, през трите години, обхванати от отчетния период.

[13] https://eur-lex.europa.eu/legal-content/BG/TXT/?uri=CELEX:32015D1027(02)&from=EN
[14] https://eur-lex.europa.eu/legal-content/BG/TXT/?qid=1571662612122&uri=CELEX:32015D1027(01)
[15] https://eur-lex.europa.eu/legal-content/BG/TXT/?uri=CELEX:32017D0265

Министерството на околната среда на територия Нунавут (Канада) издаде удостоверяващи документи за придружаване на продукти с произход само от пръстенчати тюлени, които са пуснати на пазара на ЕС във Франция, Обединеното кралство, Полша, Швеция и Естония. Таблицата по-долу показва броя на единиците продукти от пръстенчати тюлени, внесени от тези държави — членки на ЕС, през трите години, обхванати от отчетния период.

В таблицата не се посочва, че през 2018 г. Естония е внесла и продукт от гренландски тюлен. Само за информация, тъй като Норвегия не е обхваната от настоящия доклад: през 2018 г. Министерството на околната среда на територия Нунавут издаде удостоверяващи документи за придружаване на 377 продукта от пръстенчати тюлени и 23 продукта от гренландски тюлени за норвежкия пазар.

Правителството на Северозападните територии на Канада не е издавало никакви удостоверяващи документи в рамките на двегодишния отчетен период, тъй като продажбите на сурови тюленови кожи чрез търгове са били ограничени до вътрешния пазар на Канада, който не изисква проверка на произхода. Според признатия орган липсата на пазар/търсене в ЕС се дължи на наложената от ЕС забрана на тюленови продукти.

Трите признати органа съобщиха за някои проблеми във връзка с удостоверяващите документи.

Според признатия орган на Гренландия митническото оформяне за пакетите с дъбени тюленови кожи от Great Greenland Furhouse/Kopenhagen Fur до Обединеното кралство е отнело твърде дълго време на границата. Това означава, че някои клиенти вече не желаят да купуват тюленова кожа, тъй като не могат да бъдат сигурни, че бързо ще получат стоката.

Признатият орган на Нунавут установи няколко проблема с удостоверяващите документи и попита ЕС дали е приемливо:

- да издадат само един сертификат за множество кожи, тъй като понастоящем системата на признатия орган на Нунавут е създадена за издаване на сертификати само за отделни кожи. След като този въпрос бъде разрешен, Нунавут би желал изцяло да автоматизира издаването на сертификати;

- да издадат сертификат на занаятчии от Нунавут, които удостоверяват, че използват в работата си само тюленови кожи, получени от лов, извършен от инуити. Един тюленов продукт може да бъде направен от няколко кожи, или една кожа може да бъде обработена за направата на няколко тюленови продукта. Някои занаятчии закупуват кожи от други признати органи и ги комбинират с кожи от Нунавут за производство на своите крайни продукти. Правителството на територия Нунавут би се ангажирало да проследява тези лица и да изисква елемент на проследимост, за да се гарантира спазването на правилата;

- да не бъдат задължени да посочват името на държавата — членка на ЕС, в която продуктът ще бъде пуснат на пазара. При някои обстоятелства продуктът може да се въвежда в ЕС, да напуска и след това да се въвеждат повторно в него; при други обстоятелства продуктът може да бъде преработван в дадена държава членка, но признатият орган не знае къде крайният продукт ще бъде пуснат на пазара. Настоящият формат на сертификата изисква признатият орган да включва името на държавата членка, което следва да бъде променено на общо „влизане в ЕС“;

- да се проучват други начини за доказване на инуитския произход освен чрез физически сертификат, например поставяне на печат само върху кожи, които са били проследени и удостоверени от правителството на територия Нунавут, или етикети с QR код и печат от правителството на територия Нунавут, който е почти невъзможно да бъде имитиран.

Признатият орган на Нунавут също така би желал да знае какво следва да направи, ако дадено лице влезе в ЕС както с продукти за продажба, така и с лични вещи, направени от тюленови кожи.

Що се отнася до признатия орган на Северозападните територии, основният проблем е, че настоящата му система може да проверява само ръкописни сертификати за цели тюленови кожи (необработени или обработени). Тя не може да бъде приспособена за отделни продукти, произведени от една или повече тюленови кожи, и следователно за всеки артикул сертификатите трябва да бъдат създадени ръчно. За прилагането на удостоверяващия документ ще са необходими промени в системата, което предполага финансиране. Всички тюлени, уловени от инуити/инувиалуити в Нунавут и Северозападните територии следва да се считат за съответстващи на изискванията, а кожите им следва автоматично да бъдат сертифицирани. Механизмите за осигуряване на спазването на изискванията са били добре съобщавани чрез процеса на удостоверяващия орган. Санкции за неспазване на изискванията съществуват, но досега не е било необходимо да се налагат. Признатият орган на Северозападните територии изразява съжаление във връзка с липсата на ангажираност на ЕС за предоставяне на финансова или техническа подкрепа с цел привеждане в действие на освобождаването и настоятелно призовава ЕС да предостави целево финансиране за образователни и информационни проекти, за да може инуитите/инувиалуитите да отстояват правата си пред потребителите и гражданите на Европа при бъдещи икономически дейности.

От признатите органи беше поискано да опишат как наблюдават спазването на член 3, параграф 1 от изменения Основен регламент, който позволява пускането на пазара само когато тюленовите продукти са получени от лов, традиционно извършван от инуитски или други коренни общности, който допринася за тяхното препитание, и като се гарантира надлежно хуманното отношение към животните.

По отношение на Гренландия Министерството на риболова, лова и селското стопанство посочи на Комисията все още валидната информация, предоставена преди признаването му като удостоверяващ орган.

Нунавут удостоверява, че инуитите в Нунавут винаги са ловили тюлени традиционно и като в миналото и че всички уловени тюлени в Нунавут служат на препитанието. На територията няма търговски лицензи, издадени на инуити. Законът за дивата природа на Нунавут предвижда хуманно отношение към ловуваните тюлени и се правоприлага от служителите по опазване на природата. Тюленовите кожи се проследяват чрез Системата за проследяване на кожите (Fur Tracking System). Министерството на околната среда на територия Нунавут издаде сертификати за всички подлежащи на сертифициране тюленови кожи и продукти, които отговарят на условията на изключението за коренните общности. Три основни принципа за лова на тюлените ръководят инуитите и правителството на територия Нунавут: 1) устойчив улов, при който ресурсите са защитени от прекомерен улов и се управляват така, че да запазят мястото на тюлените в рамките на световната екосистема; 2) пълно използване, при което месото осигурява храна, кожите се използват за облекло и мазнината е богат източник на омега-3 киселини; и 3) хуманен улов, при който трябва да се проявява уважение към тюлените и те да бъдат ловувани само за задоволяване на нуждите, а убиването им да бъде чисто и бързо.

За Северозападните територии правителството на Северозападните територии и Регионалната корпорация на инувиалуитите са единствените допустими представители на северните култури/общности. Необходимо е да се направи проучване на сектора и неговия потенциал.

Нито един от признатите органи не е установил случаи на неспазване. В Нунавут малката група заинтересовани занаятчии стриктно спазват правилата за достъп до пазара на ЕС. Признатият орган на Нунавут заедно с данните си за контакт е разпространил образователни материали в рамките на територията и на ключови групи извън Нунавут, за да поясни процеса на сертифициране.

Трите признати органа подлежат на ежегодно одитиране. В Гренландия този одит не се отнася единствено до процеса на сертифициране в режима на ЕС относно тюлените. В Нунавут могат да се провеждат по-задълбочени одити, ако възникнат специфични проблеми.

Трите признати органа изготвят редовно доклади за дейността си. В Гренландия това се извършва на годишна база. В Нунавут на министъра се предоставят тримесечни общи прегледи за състоянието на всички програми, проекти, дейности и инициативи, свързани с използването на тюленова кожа. В Северозападните територии на министъра се предоставят редовно доклади за инициативите, свързани с кожухарската промишленост, като по този начин се обхващат тюленовите продукти, годишните продажби на суровини и подкрепата за традиционните икономики. От признатите органи не беше поискано да предоставят по-подробна информация за съдържанието на тези доклади за дейността.

б) Обработка на данни

Трите признати органа използват електронна система за обмен и записване на данните, съдържащи се в удостоверяващите документи. Нунавут използва системата за проследяване на кожи за информация за произхода на кожите и за издаването на сертификати за тюленови кожи.

Нито един от признатите органи не е докладвал за проблеми във връзка със защитата на личните данни по времето на обработката на удостоверяващите документи. Що се отнася до Нунавут системата за проследяване на кожи е от части финансова система и следователно нейното съдържание е поверително.

в) Информация чрез етикет с QR код

По искане на Гренландия Комисията се съгласи с поставянето на етикет с QR код върху тюленови продукти, с цел по-добро информиране на потребителите за съществуването и легитимността на изключението за инуитите. Пускането на пазара на ЕС се улеснява за тюленовия продукт, който носи този специфичен код и е придружен от своя удостоверяващ документ, издаден от един от признатите органи. Този QR код препраща към уебстраница, която предоставя информация за режима на ЕС относно тюлените.

Гренландия и Нунавут използват QR кода. Нунавут го поставя върху тюленови кожи, както и върху продуктови етикети, които се използват от занаятчиите използват. Северозападните територии все още не го използват, тъй като ще трябва да бъде свързан със съществуващото етикетиране или марките на продуктите, а това ще изисква промяна на регистрираните търговски марки, за да бъде включен QR кодът.

г) Цялостна оценка

Признатите органи предоставиха своята оценка за функционирането и ефективността на „изключението за инуитски или други коренни общности“ на тяхната територия.

В Гренландия Министерството на риболова, лова и селското стопанство признава ангажимента на ЕС за зачитане и насърчаване на правата на коренното население, включително правото на свободно упражняване на техните стопански дейности. На практика обаче според него режимът на ЕС относно тюлените оказва неблагоприятно въздействие върху инуитските или други коренни общности. Министерството смята за необходимо да се повиши осведомеността и на европейските граждани относно законността на търговията с продукти от тюлени, ловувани от инуитски или други коренни общности, и те да бъдат по-добре информирани за това, за да се възстанови доверието на потребителите в тюленовите продукти от Гренландия.

За правителството на територия Нунавут изключението за „инуитски или други коренни общности“ функционира правилно. Със съгласието на ЕС ще трябва обаче да бъдат решени някои практически въпроси, свързани с издаването на сертификатите. Нунавут би желал да бъде разрешено сертификат за дадена кожа да се използва за всички продукти, получени от тази кожа. Те биха искали също така да опростят самия сертификат, за да се намали информацията, която производителят трябва да предостави (напр. държавата на пускане на пазара), а може би дори и да се намали сертификатът до малки етикети с QR код. Изключението може да бъде ефективно за предоставяне на средство, чрез което инуитските производители от Нунавут биха могли да имат достъп до пазара на ЕС, ако бъдат преодолени посочените по-горе предизвикателства. Изискванията за сертифициране представляват прекомерна тежест и възпиращ фактор за инуитските производители и купувачите от ЕС. Нунавут би приветствал подкрепата на ЕС за предприемане на дейности за популяризиране сред производители, музеи и търговци на дребно от ЕС във връзка със съществуването и функционирането на изключението. Нунавут иска да подкрепи ЕС при това да гарантира, че правата на коренното население, продоволствената независимост и намаляването на бедността са постижими от приетото законодателство.

За правителството на Северозападните територии пряката полза от изключението е много ограничена. Разходите за удостоверяване са по-високи от стойността на тюленовите продукти, които системата има за цел да наблюдава и сертифицира съгласно Регламента на ЕС, и следователно тези разходи трябва да бъдат прехвърлени на самите инувиалуити/инуити.

Въздействието на изключението за инуитите би било значително подобрено, ако ЕС се съгласи всички тюлени, уловени от инувиалуитите в Северозападните територии, да се считат за съответстващи на изискванията и следователно автоматично сертифицирани. В консултация с ЕС може да бъде разработена система за идентифициране на кожи и за издаване на етикети на продуктите. В противен случай ще е необходимо външно финансиране за създаване и поддържане на система, съответстваща на изискванията на регламента на ЕС, която би позволила на инуитите ефективно да получат достъп до пазара на ЕС. Вътрешният и местният пазар на тюленови продукти и суровини продължава да е в добро състояние; пазарът за износ обаче е ограничен до несъществуващ. През годините нивото на улова с цел препитание остана сравнително постоянно, но от 2000 г. бележи рязък спад, успоредно с пониженото търсене и действително продадения обем. През 2009 г. правителството на Северозападните територии създаде програма за смекчаване на последиците от забраната на ЕС относно тюлените, за да стабилизира цените в подкрепа на традиционната икономика. През последните 10 години само 16 % от суровите кожи са били продавани извън Канада, което отговаря на потенциална загуба на доход в размер на 140 000 канадски долара.

Признатите органи оцениха въздействието на регламента относно търговията с тюленови продукти върху социално-икономическото развитие на инуитските или други коренни общности на тяхна територия.

В Гренландия ловът и търговията с тюленови продукти са от основно социално-икономическо и културно значение за инуитските общности. Прилагането на режима на ЕС относно тюлените оказа огромно въздействие върху лова на тюлени, особено в отдалечените и изолираните райони в Северна и Източна Гренландия. В сравнение с периода 2005—2008 г., т.е. преди режима на ЕС относно тюлените, в периода 2014—2017 г. броят на хванатите в Гренландия тюлени е намалял с 35 %. Броят на тюленовите кожи, продадени на дъбилнята Great Greenland A/S в периода 2015—2018 г., е намалял с 66 %, докато броят на тюленовите кожи, продадени на международния пазар, през същия период е намалял с 54 %, като най-високият спад е бил 92 % през 2010 г., а продажбите на националния пазар са спаднали с 38 %. Броят на тюленовите кожи, държани за лично ползване, в периодите 2005—2008 г. и 2014—2017 г. остана на същото равнище. Министерството на риболова, лова и селското стопанство поставя под въпрос основанията за режима относно тюлените и отбелязва, че устойчивият лов на тюлени при пълно зачитане на хуманното отношение към животните би бил възможен и без него. Министерството изразява загриженост, че не е извършена предварителна оценка, включително относно възприеманите опасения на днешните европейски граждани като основна обосновка за регламента, както и относно възможните алтернативни, по-малко ограничаващи търговията начини за преодоляване на потенциалните опасения. Министерството също така е загрижено, че режимът на ЕС относно тюлените, дори с изключението за инуитите, не отговаря на концепцията за синята икономика, която ЕС подкрепя във всички аспекти на устойчивото използване на живите ресурси, с изключение на видовете тюлени.

В Нунавут и Северозападните територии целогодишният добив, потреблението, производството и продажбата на тюленови продукти са дългогодишен компонент на културната изява и икономическия поминък на инуитското общество. Инуитите днес зависят от тюлените за продоволствената сигурност и като източник на доходи, тъй като живеят на територия с най-високи цени на закупени храни от магазина и ограничени възможности за заетост. Ловът на тюлени дава възможност на инуитите да поддържат връзките си с континенталната част и да предават традиционните си знания и умения на по-младите поколения. Правителствата на територия Нунавут и на Северозападните територии работят със занаятчии и занаятчийски сдружения за насърчаване на устойчивата, традиционната и съвременната икономика на своята територия, с оглед на равната икономическа независимост както на мъжете, така и на жените. Инуитските жени търгуват със своите тюленови продукти до голяма степен на местно равнище, в рамките на своята общност, и не ги изнасят за ЕС, въпреки че са в пълно съответствие с регламента. Сред основните причини са страхът от това, че са в нарушение на режима на ЕС относно тюлените, пречките пред търговията, които са

резултат от самата забрана (загуба на интерес от страна на купувачите, липса на връзки с потенциални купувачи), липсата на опит в международната търговия и объркването във връзка със сертифицирането на кожи в сравнение с продукти от сертифицирани кожи. Засега за Нунавут регламентът не е оказал положително въздействие върху социално-икономическото развитие на инуитите. Режимът на ЕС относно тюлените е отворил врата, но се разглежда като инструмент за наблюдение. Правителството на територия Нунавут приканва ЕС да се срещне с признатите органи и други заинтересовани страни, за да обсъдят начини за по-добро привеждане в действие на изискванията на регламента, за извличане на максимална полза от изключението за инуитите в този променящ се свят.

Северозападните територии все още създават подходяща административна среда за спазване на изключението. Решаващата първа стъпка, която се състои от определяне на местния капацитет и на потенциалните пазари/търсене на продукти, беше отложена за неопределен период от време. Очакваше се предварителното проучване за осъществимост да повлияе вземането на стратегически инвестиционни решения в рамките на сектора и да насърчи развитието на сектора по подходящ и устойчив начин, но все още трябва да бъде извършено. Мероприятие за популяризиране, проведено през март 2019 г., спомогна за откриването на някои нови пазарни възможности сред местните жители и посетителите. Северозападните територии отчитат факта, че ЕС признава инуитите като отделно общество от културно значение, както и необходимостта от еднаква защита за арктическата околна среда и съществуването на инуитите. Според тях обаче режимът на ЕС относно тюлените е унищожил пазара на ЕС за тюленови продукти и неговото отрицателно въздействие върху местните икономики на инуитите/инувиалуитите се проявява в широк мащаб. Правителството на Северозападните територии настоятелно призовава ЕС да организира обществен форум за обсъждане на забраната за тюлените и да издаде комюнике, в което се признава съществуването на изключение за инуитските общности, като се изброяват признатите до момента юрисдикции. Форумът следва да утвърди правото на инуитите да продават сурови или преработени тюленови продукти в рамките на ЕС, както и факта, че гражданите на ЕС могат законно да притежават сертифицирани стоки и да търгуват с тях на едро/дребно.

От признатите органи също така беше поискано да направят оценка на въздействието на регламента върху тюлените на своята територия. Гренландското министерство на риболова, лова и селското стопанство желае да подчертае, че търговията с тюленови продукти е законна и устойчива дейност, която не следва да бъде възпрепятствана или заклеймявана, и че хуманното отношение към животните е важно за инуитските или други коренни общности. Според Нунавут и Северозападните територии не е имало въздействие върху популациите от тюлени в резултат на регламента, нито пък изключението е увеличило ловната квота. Ловът се е извършвал и продължава да се извършва в съответствие със законодателството в областта на лова и ценностите на инуитите. В Северозападните територии инувиалуитските/инуитските ловци в продължение на години са ловили тюлени с цел препитание, като са използвали традиционни хуманни методи. Все още се извършва устойчив улов на тюлени като здравословен и достъпен източник на белтъчини и на омега-3 мазнини от бозайници. Техните кожи са предназначени за домашна употреба или представляват ценен източник на доходи.

5. Заключения

Както беше посочено по-горе, този доклад се основава на приноса на всички държави членки, с изключение на четири (Франция, Гърция, Люксембург и Малта), както и на докладите, предоставени от трите признати органа в държавите доставчици.

а) Изпълнение от държавите — членки на ЕС

Въпреки че според статистическите данни, предоставени от признатите органи на Гренландия и Нунавут, няколко държави — членки на ЕС, са внасяли тюленови продукти, обхванати от

изключението за „инуитски или други коренни общности“, само Дания е докладвала, че го е направила.

По-голямата част от държавите членки нямат популации от тюлени на своята територия. В скандинавските държави — членки на ЕС, (Дания, Финландия и Швеция) и в Естония увеличаването на популациите на тюлените се превръща в проблем за рибарите. Счита се, че тюлените причиняват сериозни щети на местния риболов, тъй като ядат улова, разрушават риболовните уреди и заразяват рибните запаси с паразити.

Тези четири държави членки разрешават лова на тюлени по причини, свързани с управлението на морските ресурси, при условие че са спазени строгите правила по отношение на ловните квоти/сезон/области, обучението на ловците, съображенията, свързани с хуманното отношение към животните, използвания метод за убиване, вида пушки и амуниции. Те изразяват съжаление, че изключението във връзка с управление на морските ресурси бе оттеглено от регламента на ЕС относно търговията с тюленови продукти, което превръща предлагането от ловците на получените тюленови продукти на пазара на ЕС в незаконна дейност. Те считат, че фактът, че само ловците могат да използват тюленовите продукти за собствените си нужди, възпира лова, който се оказва по-скъп от ползите, които могат да бъдат извлечени от него. Те също така твърдят, че всички части от уловените тюлени не могат да бъдат използвани в пълна степен и че изхвърлянето на трупове в депа за отпадъци е в разрез с принципа за устойчиво използване на ресурсите. Според Швеция тюленът следва да се цени като ресурс, а икономическата стойност на ловния туризъм и продажбата на тюленови продукти следва да бъде анализирана в сравнение с разходите за възстановяване на щетите, причинени от тюлените на рибарите, което е предвидено в националното законодателство. Четирите държави членки твърдят, че търговията с тюленови продукти никога не е била голям сектор със значителен икономически оборот, но че в крайбрежните райони тя има потенциала да допринесе като източник на доходи и да съхранява културните ценности. За да се възстановят разходите за лова и да се покажат креативността и традициите на тези общности, те искат да бъде разрешена поне дребна продажба от местните общности като занаят.

Популациите на тюлените се наблюдават отблизо в тези четири държави членки и малкият брой тюлени, които са регулирани по време на отчетния период, е оказал почти незначително въздействие върху размера и природозащитния статус на нарастващите популации на дългомуцунестите, пръстенчатите и обикновените тюлени. Според тези четири държави ловът на тюлени, извършван с цел устойчиво управление на морските ресурси при пълно зачитане на хуманното отношение към животните и като всички части на уловеното животно се използват, вместо да бъдат изхвърляни, не следва да поражда опасения от морален характер у обществеността. Неотдавнашно проучване показва например, че 50 % от финландските граждани имат положително отношение към дребномащабната търговия с тюленови продукти.

б) Изпълнение от страна на признатите органи

Признатите органи потвърждават ангажимента на ЕС за зачитане и насърчаване на правата на коренното население, включително правото да се занимава свободно със своите икономически дейности, и желаят да подкрепят ЕС в гарантирането, че тези права, но също и продоволствената независимост и намаляването на бедността, са постижими и разгледани чрез приетото законодателство.

Според тях обаче режимът на ЕС относно тюлените оказва неблагоприятно въздействие върху инуитските или други коренни общности, а изискванията за сертифициране са наложили прекомерна тежест и възпиращ ефект върху инуитските производители и купувачите от ЕС. Гренландия подчертава, че търговията с тюленови продукти е законна и устойчива дейност, която не следва да бъде възпрепятствана или заклеймявана, и че хуманното отношение към животните е важна за инуитските или други коренни общности. Северозападните територии все още създават подходяща административна среда за спазване на изключението, но според тях режимът на ЕС относно тюлените е унищожил пазара на ЕС за тюленови продукти и ще бъде значително подобрен, ако ЕС се съгласи всички тюлени, уловени от инуитите/инувиалуитите, да се считат за съответстващи на изискванията и следователно автоматично да бъдат сертифицирани. Според Гренландия без режима на ЕС относно тюлените биха били възможни по-малко рестриктивни за търговията начини за справяне с потенциалната осъзната загриженост на европейските граждани, както и устойчив улов на тюлени при пълно зачитане на хуманното отношение към животните. В Гренландия броят на уловените тюлени и на тюленовите кожи, продавани на вътрешния или на международните пазари в периода 2014—2017 г., е намалял значително в сравнение с периода преди режима на ЕС относно тюлените.

В Нунавут и Северозападните територии не е имало въздействие върху популациите на тюлени в резултат на регламента, нито пък изключението е увеличило улова, който продължава да се извършва в съответствие със законодателството за улова и ценностите на инуитските общности. В Северозападните територии инувиалуитските/инуитските ловци продължават да ловуват тюлени с цел препитание по устойчив начин, като използват традиционни хуманни методи, като здравословен и достъпен източник на храна и ценен източник на доходи.

Гренландия настоятелно призовава ЕС да повиши осведомеността на европейските граждани относно законността на търговията с продукти от тюлени, ловувани от инуитски или други коренни общности, и да ги информира по-добре, за де се възстанови доверието на потребителите. Нунавут приканва ЕС да се срещне с признатите органи и други заинтересовани страни, за да обсъдят начини за по-добро привеждане в действие на изискванията на регламента, за извличане на максимална полза от изключението за инуитите в този променящ се свят. Северозападните територии настоятелно призовават ЕС да организира обществен форум за обсъждане на забраната относно тюлените и да публикува комюнике, в което се признават съществуването на изключението за инуитските общности, правото на инуитите да продават тюленови продукти на ЕС и правото на гражданите на ЕС за законно притежаване на сертифицирани тюленови продукти.

6. Следващи стъпки

Във връзка с повдигнатите въпроси и опасенията, изразени от четирите държави — членки на ЕС, засегнати от увеличаването на популацията на тюлените, и от трите признати органа, през 2020 г. Европейската комисия ще организира специално заседание на „Експертната група на компетентните управителни органи по CITES“ от държавите — членки на ЕС, специално посветена на търговията с тюленови продукти, и ще прикани признатите органи да се присъединят към заседанието за точките от дневния ред, свързани с въпроси, които са от значение за тях.